

Klaudia Adamowicz

Fantasyscape Harajuku dawniej i dziś – transkulturowe ujęcie zjawiska

Przedmiotem niniejszej rozprawy jest Harajuku rozumiane zarówno jako fizyczna przestrzeń w Tokio stanowiąca kolebkę mody ulicznej w Japonii, miejsce narodzin młodzieżowych grup o alternatywnym charakterze, jak również jako *Harajuku kei* – symboliczny koncept, wskazujący na kulturę Harajuku niezależnie od miejsca, w którym obecnie funkcjonuje. Zjawisko, zarówno współcześnie, jak i w wymiarze historycznym ukazane zostaje za pomocą perspektywy transkulturowej, przez co rozumiem: transkulturowość metod, koncepcji kultury oraz charakterystycznych cech samego Harajuku.

Rozprawa zawiera część metodologiczną, która podejmuje kwestię kulturoznawstwa jako transdyscypliny humanistycznej, koncepcji transkulturowości i jej związków z postmodernizmem, jak również prezentuje schemat mechanizmów transkulturowych oparty na pojęciach transkulturowych przestrzeni, sieci, krajobrazów, komponentów oraz transkultur. Istotną kwestią teoretyczną jest także sam mechanizm tworzenia transkultur oparty na fascynacji (*akogare*) poprzedzonej doświadczeniem wywołanym poprzez czynniki obecności lub bliskości względem obcej kultury. W te rozważania wpisuję kulturę japońską, która wykazuje cechy zbliżone to transkulturowych, jak również zjawisko Harajuku rozumiane jako transkultura powstała w transkulturowej przestrzeni przepływów fantazji (*fantasyscape*).

Do samego zjawiska Harajuku podchodzę poprzez postawę badawczą nazwaną transkulturowym interpretatywizmem, którą charakteryzuje: transkulturowość perspektywy, umiarkowany relatywizm oraz refleksyjne i rozumiejące podejście względem przedmiotu badań. W oparciu o literaturę, analizę dokumentów oraz jakościowe badania terenowe przedstawiam Harajuku w perspektywie makro (historia Harajuku, aktualny stan zjawiska) oraz mikro, dokonując analizy opisowej, tematycznej (Harajuku jako post-postsubkultura, wielość motywacji oraz sposobów uczestnictwa w zjawisku) oraz interpretacji (transkulturowe ujęcie Harajuku poprzez kategorię przestrzeni oraz przynależności) uczestnictwa *Harajuku kids*.

Rozprawa łączy w sobie refleksję teoretyczną dotyczącą teorii transkulturowości, postawy i metod badawczych z wynikami oddolnych badań Harajuku o rozumiejącym charakterze, mających na celu ukazanie obrazu zjawiska, z którym sami badani byliby w stanie się identyfikować.

Klaudia Adamowicz

